

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

2019. június 27. 13:20:47
T/1320/47
2019.06.27. 13:20

Módosító javaslat

Dr. Kövér László
az Országgyűlés Elnöke részére
Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 94. § (1) bekezdése alapján az egyes migrációs tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló, T/1320. számú törvényjavaslatához az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 79. §-a az alábbiak szerint módosul:

„79. §

(1) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Met.) 2. § i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„i) *biztonságos harmadik ország*: az az ország, amelyre vonatkozóan a menekültügyi hatóság meggyőződött arról, hogy a kérelmező az alábbi elvekkel összhangban lévő bánásmódban fog részesülni:

ia) az életét és a szabadságát nem fenyegeti veszély faji, vallási okból, nemzeti hovatartozása, valamely társadalmi csoporthoz való tartozása vagy politikai meggyőződés miatt, illetve nincs kitéve súlyos sérelem veszélyének;

ib) a genfi egyezményvel összhangban tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét;

ic) elismerik és alkalmazzák a nemzetközi jog azon szabályát, amely szerint a kérelmező olyan ország területére nem utasítható ki, ahol halálbüntetésnek, kínzásnak, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek lenne kitéve; [és]

id) a menekültkénti elismerés kérelmezésének lehetősége biztosított, és a menekültkénti elismerés esetén biztosított a genfi egyezményvel összhangban álló védelem; és[.]

ie) a menekültnek nem minősülő, de az e törvény értelmében vett súlyos sérelem veszélyének kitétt személynek lehetősége van kiegészítő védelemért folyamodnia és a feltételek fennállása esetén az oltalmazotti státusszal egyenértékű védelemben részesülnie.”

(2) A Met. 2. § j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

[j) *családtag*: a külföldi]

„ja) kiskorú gyermeke (ideértve az örökbefogadott és a nevelt gyermeket is),

jb) szülője, ha az elismerését kérő, vagy a nemzetközi védelemben részesített személy kiskorú,
jc) házasátarsa[, **amennyiben a családi kapcsolat már a származási országban is fennállt].**”

([4]3) A Met. 2. § k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„k) *különleges bánásmódot igénylő személy*: a kísérő nélküli kiskorú, vagy olyan kiszolgáltatott személy – különösen a kiskorú, az idős, a fogyatékkal élő személy, a várandós nő, a kiskorú gyermeket egyedül nevelő szülő, valamint a kínzást, nemi erőszakot vagy a pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak más súlyos formáját elszenvedett személy –, akiről helyzetének egyedi értékelését követően megállapítható, hogy sajátos szükségletekkel rendelkezik.”

INDOKOLÁS

A törvényjavaslat az úgynevezett Eljárási irányelvre (A Tanács 2005/85/EK irányelve a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól, 2005. december 1.) hivatkozik, azonban figyelmen kívül hagyja annak pontos fogalmazását. (A magyar fordítás több ponton eltér a többi nyelvű változattól, így szigorú jogi elemzés céljára alkalmatlan.) Az irányelv kifejezetten előírja, hogy a biztonságos harmadik ország elve csak akkor alkalmazható, ha az elvet kifejező követelményekkel összhangban fognak bánni az adott kérelmezővel vissza- vagy továbbküldése esetén. („[A] person seeking asylum will be treated in accordance with the following principles” – 27 cikk.) Tehát nem az a kérdés, hogy általában a kérelmezők milyen bánásmódban részesülnek a biztonságos harmadik országban, hanem az, hogy a konkrét személy (a maga nemzetiségével, vallásával, szexuális beállítódásával és így tovább) számíthat-e arra, hogy ő is élvezheti majd a garanciákat. Az irányelv 27. cikk (2) bekezdésének c) pontja kifejezetten előírja, hogy a tagállamok kötelesek megalkotni azokat a nemzeti szabályokat, melyek „a nemzetközi joggal összhangban megengedik annak egyedi elbírálását, hogy az érintett harmadik ország biztonságos-e egy adott menedékkérő számára, és amelyeknek a kérelmező számára lehetővé kell tenniük legalább azt, hogy kifogásolja a biztonságos harmadik ország elvének alkalmazását azon az alapon, hogy ott vele szemben kínzást, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot vagy büntetést alkalmaznának.”

Az új ie) alpont épp e követelmény teljesítését szolgálja azzal, hogy a hatályos törvény 59 §-ának gondolatmenetére támaszkodva az oltalmazotti státuszra jogosult kérelmének a biztonságos harmadik országra hivatkozással való aseptalannak nyilvánítását akkor teszi lehetővé, ha a biztonságos harmadik ország ismeri az eljárási irányelv kiegészítő védelmi státuszával (a hazai jog szóhasználatával: az oltalmazotti státusszal) egyenértékű nemzetközi védelmet. Ellenkező esetben egy személy, aki Magyarországon oltalmazotti státuszt kapna, ha nem biztonságos harmadik országból érkezne, a visszaküldés után abban az országban nemzetközi védelem és státusz nélkül maradhatna.

A házastárs meghatározásának leszűkítése sérti az uniós jogot. Az eljárási irányelv nem határozza meg, ki minősül családtagnak. A családtag meghatározás a családegyesítési jogról szóló 2003/86/EK irányelv általános szabályaiból és a menekültekre vonatkozó különös szabályaiból, valamint a Menekültek helyzetére vonatkozó genfi egyezmény hiteles értelmezéséből adódik. A családegyesítési irányelv 4. cikke egyértelmű: a házastárs (bárhon jött létre a házasság) családtag. A menekültek különös kedvezményeinek igénybevétele terén a tagállamnak joga van a kedvezmények igénybevételét azokra a családi kapcsolatokra korlátozniuk, amelyek a menekült (de nem a családtag! – az irányelv magyar fordítása hibás) adott országba belépését megelőzően jöttek létre. *Származási országban* létrejött kapcsolatokról szó sincs. Mindezek alapján a törvényjavaslat vonatkozó rendelkezése jogsértő, amint azt az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága is megállapította. A módosító javaslat a jelenleg hatályos törvényhez visszatérést látja indokoltnak, mert bármely szűkítés bevezetése ütközik a család egységének elvével, az Unió Alapjogi chartájának 7. cikkével és a Nemzeti Együttműködés Kormányának a családokat nagyra értékelő politikájával.

A módosító javaslat helyesbíti a törvényjavaslat rossz bekezdésjelölését is.

Budapest, 2010. október 26.

Szabó Tímea
LMP